त मर्त्रमनुकमात्मनोऽकुरुत मर्त्रणोऽष्ट्वैष एतदाप्यायते मर्त्रमनमुपममावर्तते सर्वमनुकमात्मनः कुरुते ॥१३॥ तखद्वाक्स्पत्यमनु भवति । ब्रक्ष वे बृक्स्पतिः सर्वमिद् विश्व द्वा ग्रस्यैवेतन्सर्वस्य ब्रह्म मुखं कर्गात तस्माद्स्य सर्वस्य ब्रा-क्षणो मुखम् ॥ १४॥ भ्रयेन्द्रम् । इन्द्रियं वै वीर्यामन्द्र इन्द्रियेणीव तद्वीर्येण प्र-जापतिः पुनरात्मानमाप्याययतिन्द्रयमेनं वीयमुपसमावतितिन्द्रयं वीयमनुकमात्म-ना अक्रितिन्द्रयेणो अश्वेष श्तद्वीर्येणाप्यायत अइन्द्रियमेनं वीर्यमुपसमावर्तत अइन्द्रि-यं वीयमनुकमात्मनः कुरुते ॥ १५॥ तयादृष्टयदेवमनु भवति । सत्रं वारर्न्द्रो वि-शो विश्व देवा मनाग्नेवास्माऽरुतत्पुरस्तात्कराति ॥१६॥ म्रथ मारुतम् । वि-शो वै मरुतो भूमो वै विर्भृत्तेव तत्प्रज्ञापतिः पुनरात्मानमाप्याययत भूमेनमु-पसमावतत भूमानमनुकमात्मना अक्रुत्त भूमा अवविष एतदाणायत भूमेनमुपसमा-वर्तते भूमानमनुकमात्मनः कुरुते ॥ १०॥ तयदैन्द्रमनु भवति । सत्रं वाऽइन्द्रो विशो विश्व देवा विशो वै मरुतो विशेवितन्त्र परिवृष्ट्ति तदिदं जत्रमुभयतो विशा परिवृष्टम् ॥ १८॥ अयेन्द्राग्रम् । तेता वाज्यग्रिगिन्द्रयं वीर्यामन्द्र उभाभ्या-मेव तद्वीयाभ्यां प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययताभे एनं वीर्ये उपसमावर्तता-मुभे वीर्वेऽ अनुकेऽ आत्मनो अक्रतीभाभ्यामुवैष एतदीवाभ्यामाप्यायत अभे एनं वीर्वेऽउपसमावर्तितेऽउभे वीर्वेऽग्रनुकेऽग्रात्मनः कुरुते ॥११॥ ग्रथ सावित्र७। सविता वे देवानां प्रसिव्ता तथो हास्मा एते सिवतृप्रमृता एव सर्वे कामाः सम्ध्यते ॥ २०॥ अय वारुणमत्तत म्रालभते । तद्न । सवस्मादरुणपाशात्सव-स्माद्धराणात्प्रमुच्चिति ॥ ३१॥ तस्माचादि यूपैकाद्शिनी स्यात् । स्राग्नेयमेवाग्निष्ठ नियुक्त्याद्येतरान्व्युपनयेयुर्पयापूर्वम् ॥ २२॥ ययु पश्चकाद्शिनी स्यात् । स्राग्नयमेव यूप्रश्रालभर्त्राव्यवार्यवम् ॥ ५३॥ तान्यत्रोदीचो नयति । श्राग्यमेव प्रथमं नयन्ययेतरान्ययापूर्वम् ॥ ५४ ॥ तान्यत्र निविध्यति । स्राग्नेयमेव प्रथमं दिवाणार्ध्य